

В. „Република“
излази всяка Събота

Абонамента на „Република“ е във прѣплатата.

За България:
за 3 мѣсеса 1:50 левъ
, 6 , 2:50 ,
, 1 година 5 ,

За Странство:
за 6 мѣсеса 4 лева
, 1 година 7:50 ,

Абонирането става на право въ администрацията и при всички телегр.-поп. станци и или при **мѣстните на тоятели** и се смята винаги отъ началото на мѣсеса.

Неплатени писма не се приематъ.

Рѣкописи не се връщатъ.

Еднин брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИТЕ РЕПУБЛИКАНЦИ

LA RÉPUBLIQUE

Organe des républicains bulgares

Обявления се приематъ

За единъ редъ гармондъ на IV стр. 15 ст. за прѣвъ пътъ и по 10 ст. на всѣки послѣдующи.

За обявленията на I стр. — съ особно споразумѣние:

Съдеб. пристави плащащи по 2 ст. на дума.

Всичко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраща на адрес: **Редакция в. „Република“ — Сливенъ.**

Порожчи, непридружени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

* Всичко за народа и всичко чрезъ народа *

— За да не спирате изпращанието на „Република“ на непрѣплатившите абонати, умоляваме ги още еднаждъ да си прѣплатятъ абонамента за второто полугодие.

Администрацията.

Веселина Ст. Яваничева

*** и ***

Стефанъ Т. Кювлиевъ

Съобщаватъ на роднини, приятели и познати, че на 3-ти Октомври 1899 год. ще се отпичаятъ въ Варна.

(Настоящето замѣства поканитѣ).

Варна.

Сливенъ.

Д-ръ Калатиновъ се заврна изново въ гр. Сливенъ и почна да се занимава съ частна практика на професията си.

По причина на наложена-та карантина въ къщата, гдѣто се помѣщаваше ателието ни, ний бѣхме за извѣстно време прѣустановили работата си, сега, обаче, карантината е вдигната и ний на ново подкачаме работа, като очакваме за многобройни посетители.

Ателието ни се намира въ Клуцохоръ срещу моста.

Руска фотография.

Сливенъ, 3 октомври 1899 год.

Послѣдните извѣстия отъ Варна и София говорятъ, че тѣй дѣлго разгласяваната оставка на кабинета е вече дѣло свѣршено. Г. Грековъ поднесълъ оставката на кабинета въ Варна, гдѣто отишли сѫщо Радославовъ и Пешевъ отъ една страна, Стоиловъ отъ друга. До той моментъ нѣма нови извѣстия, отъ които да разберемъ дали сританиятъ кабинетъ напъво е примиренъ, нѣщо твърдѣ съмнително, или, ако оставката е приета, кой е натозаренъ съ образуването на новъ кабинетъ. Навѣрно г. Радославовъ се напъръжва на голѣмото си болшинство въ камарата, за набавянето на което употреби всички полицейски варварции. Той трѣбва да си смѣта, че князътъ нѣма да се рѣши така лесно да му даде пътъ и да разтуря камарата. Произвеждането на но-

ви избори не е малка горюлтия, а пѣкъ князетъ никакъ не изгражда хасъ отъ нея, понеже то е все горюлтия на народъ, който заявява криво-лѣво суверенитета си. Пѣкъ работата не се свѣршва само съ камарата. Глупавиятъ Радославовъ излѣзе хитъръ и далновиденъ, като си обезпечи и повечето общински и окрѣжни съвѣти. Тѣ сѫ гнѣзда на непримирими партизани, съ които едно друго правителство ще има да разчита. Ще ли се рѣши князътъ и на такава една евентуалностъ,—разтурянето на радославовитѣ общински и окрѣжни съвѣти, щомъ тѣ захвататъ да правятъ спѣнки на правителството? Така навѣрно си смѣта г. Радославовъ и трѣба съ голѣма надежда да подсмѣрча около Евксиноградъ. Но г. Грековъ току-така не се е рѣшилъ да даде оставка. Всички хитрини на Радославова не чинятъ пари прѣдъ онова прѣимущество, което Грековъ притежава: че стои по-близо до князъ. Напразно Радославовъ се мѣта на четири страни да се покаже по-дворцовъ отъ дворцовитѣ: князътъ оцѣнява вѣрно лакейтѣ си. Лакейтвото на Радославова е много просташко, не е за салони. То още твърдѣ мирише на чесънъ и не се е прѣфинело прѣзъ Юнионъ-Клубъ. Князътъ дипъ не ще да иска услугите на една политическа мечка, способна да изпотрѣпе сума свѣтъ, но не и да шета изъ двореца. Дворцитѣ съдѣржатъ деликатни работи, които мечката отъ голѣма рѣвностъ може да изпочупи. Тия и други съображенія даватъ да се прѣполага, че Радославовъ ще си остане само съ платоническо подсмѣрчане. Повикването пѣкъ и на г. Стоилова ведно съ Грекова въ Варна показва, че сме въ надвечерието на единъ консерваторски кабинетъ съ разтурване на камарата.

Ако дѣйствително князътъ мисли да повѣри управлението на страната на единъ консерваторски кабинетъ, то или ще трѣбва да очакваме суспандирането на конституцията, или нови кървави избори и насилия, понеже никой нѣма да твърди, че консерваторитѣ ще могатъ да иматъ большинство при свободни избори. И въ двата случая князътъ влиза въ обявена война съ народа. И въ двата случая ний ще се радваме, защото нашата кауза ще спечели, а и България нѣма какво да губи, освѣнъ нѣколко жертви повече. Образуването на единъ консерваторски кабинетъ и неговото управление, било съ конституция или безъ конституция, ще има за резултатъ едно по-правилно ориентиране

на нашите партии и по-правилно поставяне на работата. Хубаво е да се отдѣлятъ отъ всички партии ония елементи съ консервативни понятия, които, било подъ мантията на русофилството, било подъ мантията на русофобството, естествено клонятъ къмъ дворцовъ режимъ. Хубаво е сѫщо опозицията да се прѣчисти отъ разни влѣчугари и да се проникне отъ идеята за обща борба противъ двореца. Ний бихме желали даже да настане за България единъ реакционенъ периодъ отъ нѣколко години за да може въ една по-длѣжка опозиционна борба да се солидаризиратъ всички радикални елементи изъ между разните сега партии и фракции и да дойде по необходимия вървежъ на работите образуването и възтѣржествуването на една крѣпка радикална демократическа организация съ републикански характеръ.

Опозиционната борба на Радославистите, ако бѫдатъ изхвѣрлены отъ властта, отъ сега нататъкъ ще прѣставлява твърдѣ жалка картина. Съ нечестната роля, която изиграха, съ беззаконията и варварствата, които извѣршиха въ толкова малко врѣме, тѣ нѣматъ вече никаква нравственна опора за борба. Тѣ се показаха въ всичката си партийна голота, не като партия на принципи, а като глутница отъ службогонци, жадни за властъ и за кокалъ. Малкото ония честни елементи, които искрено се борѣха за „народни права“ трѣба да напустятъ това опятнено знаме, ако искатъ да иматъ тяжестъ като опозиция. А оня смѣтъ отъ кокалановци и шайкаджии, отъ разбойници и изпѣдени полицейски нека се лѣпи, кѫдѣто знае, но да нѣма вече безочливостта да се явява като партия на принципи и да претендира пакъ да управлява страната.

Каквото и да бѫде, обаче, било че Радославовъ остане, било че консерваторски кабинетъ се образува, било че князътъ прибѣгне къмъ друга комбинация за републиканитѣ не се измѣня сѫществено въпроса. Това сѫ все дворцови комедии, на които рано или късно трѣба народътъ да тури край. Важното е да се внесе въ българската общественна мисъль едно правилно ориентиране. Днешната опозиционна врѣва е цѣла каша. Събитията сѫ назрѣли за една широка демократическа борба въ името на ясно опрѣдѣлени радикални искания, а не въ името на мъгливи фрази, двусмислени програми, неопрѣдѣлени заявления, лъжедемократически искания.

По въпроса за постройката на единъ железнопътенъ клонъ до гр. Сливенъ.

Идеята за свързването на гр. Сливенъ съ железнопътната мрежа въ страната се е породила още въ 1872 г.. Както чуваме компанията на Источните железнци е искала желанието си да свърже гр. Сливенъ съ линията си, обаче нѣкой отъ по-виднитѣ тогава сливенци сѫ погледнали неприятелски на тази покана отъ страхъ, както казватъ, прѣдъ наплива на „европейските кокони“. За насъ е важенъ тук самия мотивъ на отказа, което показва като какъ се е погледнало на единъ такъвъ важенъ въпросъ тогава. Друга е обаче работата до колко това свързване е било цѣлесъобразно и отъ полза, както за гр. Сливенъ, тъй и за отечеството, още повече, като се взематъ прѣдъ видъ неприятноститѣ, които тази компания ни е правила отъ толкова години насамъ и особено по послѣднъкъ.

И тъй, тази мисълъ е била, тъй да се каже, жива погребена още при рождението си, за да се повдигне отъ ново при построяването на Ямболъ-Бургаската линия. Кой знае, дали вслѣдствие на първия страхъ или пъкъ заради това че сливенци сѫ смѣти работата си за опечена и сѫ биле увѣрени въ благосклонността на правителството къмъ тѣхъ, — тъй като слухътъ за прѣминаването на линията прѣзъ Сливенъ и прѣимуществата на този проектъ бѣжъ увѣрили всѣки единъ, че най разумното ще бѫде да се прокара линията прѣзъ Сливенъ отъ колкото прѣзъ Ямболъ; та се показаха тъй равнодушни. Съ прокарването на линията прѣзъ Сливенъ се избѣгваха прѣди всичко блатливитѣ и мочерливи мѣста отъ Стралджа до Ямболъ, понеже всѣка година часть отъ линията бива заливана отъ прииждането на р. Тунджа, което, разбира се, е въ врѣда на държавната хазна, когато инакъ линията щѣше да прѣмине прѣзъ съвсѣмъ равна мѣстностъ съ здрава и пѣсъклива почва далечъ отъ р. Тунджа. Освѣнъ това съ свързването на Сливенъ съ Нова-Загора, парчето Нова-Загора — Чирпанъ нещѣше да бѫде тъй безсмислено строено, както е сега и може би нѣмаше да се по родятъ всичкитѣ лоши послѣдствия отъ това строене, именно унизителнитѣ за народното достоинство и съсинателнитѣ въ финансово отношение условия съ компанията. Сетиѣ твърдѣ би било възможно щото Транбалканската линия вмѣсто покрай Нова или Стара-Загора да прѣминава покрай Сливенъ, което впрочемъ още не е извѣстно. Но, тъй става то, когато у насъ личнитѣ симпатии и приятелство се поставятъ по горѣ отъ интереситѣ на цѣлъ единъ градъ и когато тѣзи интереси се повѣряватъ отъ съмитѣ граждани въ рѣцѣ на хора, които съ най голѣма немарливостъ сѫ се отнасяли къмъ такъвъ важенъ въпросъ, понеже, както чуваме,

когато той е билъ разглежданъ на врѣмето си въ камарата, то двамата сливенски депутати, които най вече е трѣбвало да се застѫпятъ за тази работа прѣдъ правителството, не сѫ обѣли ни зѣбъ.

Най важния моментъ, когото сливенци не трѣбаше по никакъвъ начинъ да испуштатъ, ако разбираха и съзнаваха собственнитѣ си интереси и доброто на градътъ си, бѣше изгубенъ. За удовлетворение на накърененото самолюбие на сливенци, правителството изработи проектъ за свързването на ст. Кашлакъ съ Сливенъ. Споредъ този проектъ линията трѣбаше да прѣмине покрай селото Черкешлии — подъ артелерийските казарми — до градината — до публичнитѣ домове, кѫдето ще бѫде станцията, а отъ тамъ, при по благоприятни обстоятелства, покрай Хамамъ-баиръ — лагера за Нова-Загора.

Нѣмаше що. Ако сливенци сами бѣха виновати за изгубването на многото, трѣбва да се задоволятъ съ по-малкото, което имъ се прѣдлага и за осѫщественето му трѣбва да не жалятъ ни сили, ни трудъ. Самия фактъ обаче, че този проектъ не намира много партизани най вече мѣжду сливенци, показва съ какво принебрѣжение и незаинтересованостъ гледатъ на най жизненнитѣ си интереси, съ каква апатия и хладнокрѣвие се отнасятъ къмъ единъ такъвъ отъ културно-економическа важностъ въпросъ, безъ да искатъ да разбератъ, като какво значение има той за западната Сливенъ въ всѣко отношение. За да се разбере всичко това ний ще се помѣжимъ да покажемъ, като какъ гледа на въпроса населението въ сливенско, а най вече въ градътъ. Пѣ-голѣматата частъ отъ населението, въ сливенско, исклучително селското, е противъ, като има прѣдъ видъ разнитѣ несправедливости, насилия и ангарии, на които е било подложено населението отъ бургаски и сливенски окрѣзи при строенето на Ямболъ-Бургаската линия, било при оцѣнката на отчужденитѣ земи било при исплашането на пѣтната си повинностъ въ натура. Друга една доста голѣма частъ отъ градското население, прѣимуществено занаятчиите се отнасятъ твърдѣ легъ да не кажа дѣтински. Впрочемъ тѣ сѫ за построяването нѣ като изхождатъ не отъ нѣкаква здрава мисълъ, а исклучително отъ мисълъ за удовлетворение на наскърененото си самолюбие. „Защо, на пр. Ямболци да иматъ пѣкъ ний да нѣмаме“, или „се ще да е хубаво да имаме железнница, безъ, обаче, да погледнатъ по сериозно на работата. Тѣрговското съсловие т. е. тѣзи които трѣбва най сериозно да по гледнатъ на единъ въпросъ тъй близъкъ до жизненнитѣ имъ интереси и съ все сърдце да се заематъ за работа се показватъ на противъ най хладнокрѣвни та дори се и обявяватъ противъ. „Тѣ алъшъ-веришите да отиватъ добре, та и прѣзъ Керменлии можемъ да внасяме и изнасяме. Защо ни е железнница или само ма-срафъ да правимъ“, като си прѣдполагатъ, че

всичката тяжестъ по окъпълата на линията ще падне на тѣхнитѣ плѣщи, понеже, за да можела линията да покрива разхода си, щѣли да наложатъ чрѣзъмѣро високи тарифи и че износътъ и вносътъ за Сливенъ бъль съвсѣмъ не задоволителенъ за една макаръ и локална линия. Единственна надѣждъ оставаше въ интелигенцията, по-младите и образованите сливенци, нѣ тѣ съ исключение на нѣколцина се показватъ, като че съвсемъ не схващатъ работата. Макаръ и невежи по въпроса, обаче достатъчно разумни да съзнаятъ ролата си като ръководители на обществото, тѣ, безъ да се постаратъ да изучатъ работата, прибързватъ, съ всичката си авторитетностъ на учени хора, да заявятъ, като незабравятъ, разбира се, да рекламиратъ патриотическите си чувства и симпатии си къмъ „милия народъ“, че това е единъ излишенъ луксъ, толкова повече, че става за смѣтка на „продрания чуваль“, Не само това, нѣ намиратъ една такава мисълъ за крайно глупава и придръжаватъ винаги сериознитѣ си доказателства съ глупави хитрувания за сливенските дрѣнки и ямболската хума. Въпрѣки всички прѣдразсѫдаци и невежество, несъзнаната истина, като че се натрапваше на сливенци и общото настроение бѣше: „да си имаме железнница, макаръ и, за да не паднемъ по-долу отъ Ямболци“. Нѣ както всѣкога при подобенъ случай, тъй и сега, самолюбието на сливенци почна да се експлоатира съ партизанска цѣлъ. Всѣки, ама всѣки кандидатъ за депутатъ имаше, като важна точка въ програмата си, и свързването на Сливенъ съ с. Кашлакъ. Викаги въ прѣдвечерието на изборитѣ се печатаха разни антрафилиета, както въ мѣстнитѣ тѣ и въ официознитѣ вѣстници, че министерския съвѣтъ тѣй рѣшилъ, че законопроекта бъль вече готовъ и щѣль да бѫде разгледанъ на първа рѣка въ прѣдстоящата сесия, разпрѣвчаха се въ югоизточната частъ на градътъ испратени отъ София инженери, въ всичко това се свършаваше до като станатъ изборитѣ. Слѣдъ това обѣщанията и програмите се заброяха, въпроса се прѣстановяваше за да се повдигне отново при други избори.

(Слѣдва).

На Бургаските антисемити.

Дертлийтѣ „голготяне“ въ послѣдния брой на пасквила си излѣха всичката си жлѣ върху ни, за прѣведената ни, отъ френски, книжка „Антисемитъмъ и социализъмъ“.

Жалкитѣ карикатури на Дрюмондовия „Libre Parole“ вмѣсто да критикуватъ съдържанието на книжката (както се вижда, домързѣ ги!) имаха добрината да се занимаватъ съ нашата личностъ, като сѫщеврѣменно ни канятъ да четемъ километрическата имъ статия „Франкмансонство и юдаизмъ“ напечатана въ броеи 33, 34 и 39 на в. „Голгота“.

Считаме за неприятенъ дѣлъ да полеми-

е и това, че за ефтино продадената Македония, се даватъ правдини!

А що сѫ тѣ? — окови по-тежки и потвърди.

Правдини!? — Ликий народе!

За „народно благо“, казватъ и, пълнятъ ли пълните джебоветѣ си съ злато, и строятъ палати, а не искатъ да знаятъ, не искатъ и да чуятъ свѣщенния гласъ народъ.

Съ „народна воля“, но Той се прѣнебрѣга, потажква, убива.

Тоя народъ ли е съгласенъ, кога се прѣскътъ парицитѣ сиромашки, събирани съ потъ на чело, мѣки и трудъ — по глупави тѣржества и расходки — за вѣтъръ и димъ? Но народнитѣ изѣдници си запушватъ ушиятѣ прѣдъ ви-коветѣ и плачатъ народни.

„Тихо, . . . да не чуе никой! — Ний сме пияници, искаме народъ да спи или ний сами ще го успиваме и заслѣпяваме като дѣте. Това е въ нашъ интересъ, та и за туй именно устройваме народно тѣржество, за да го заблуждаваме и умопобѣркваме. Всичко друго, що не иде по нашата кола, смазвайте!“

Така шепнатъ помежду си тиранитѣ и пле-тать козни и коватъ вериги за и тѣй смазания и оголѣлъ като сухо дѣрво народъ.

— Е, добрѣ! Тѣржествувайте, г-да паразити! Тѣржествувайте и празнувайте, но отъ своята кесия, а не на гърба на сиромаха! Не грабете залъка му, смѣсень съ горчиви сълзи и смѣртна отрова!

— Ето! Ето защо сте вие съ чужди чизми на хорото! . . .

А той, бѣдния народъ, пѣшка ли пѣшка, страда ли страда, бие ли си бие гърдитѣ за комътъ хлѣбъ и скъсани опинки. Клѣтника! — Нѣма минута отдихъ и защо? — За да спечели нѣкой и другъ грошъ, та да има що да го скучатъ.

Тѣй е, да! — кога народъ се е заслѣпилъ, па не вижда ни кѫдѣ ходи, ни кѫдѣ сѣди, ни що върши.

Пострѣснете се отъ тоя сънъ, почукнете се по главата, па рѣчете: „бре, съмна ни!“ — а не съ скръстени рѣци да чакате: „пустни де, боже!“

Нѣ, сега се харчатъ милиони и милиони, прѣскътъ се по мѣгла тия пари, по парѣ съби-рани, защо? за чия полза? има ли нужда? — За това те и не питатъ, тебѣ! — който имъ ги давашъ; и още си обрѣщатъ гърба на къмъ тебе.

— Но . . . знаете ли, знаете ли що?

И ги дрѣпнете тия готовановци за яката, па имъ събуйте чизмитѣ! — тѣ сѫ ваши! — та да ви поодлекне.

Изуйте ги, па нека идатъ послѣ ко рас-ходки, нека пируватъ, нека даватъ скъни и бо-гати подаръжи! — Нека!

Нека скачатъ тогава, да ги видимъ, съ чуж-ди чизми на хорото.

Кюстендилъ.

Ив. Димитровъ.

ПОДЛИСТНИКЪ.

Съ чужди чизми на хорото.

(Фейлетонъ).

Бѣлгарскиятъ народъ билъ честитъ и прѣчеститъ, защото се „помирилъ“ съ Русия, защото добилъ „благоволението“ на сultана, защото Фердинандъ е признатъ, Борисъ станалъ православенъ . . . Честитъ!

„Ликий, народе! старо и младо
„Хвалете днѣска бога и царя!“

— Хвалете! . . . защото ви товарятъ съ тежки и прѣтежки данъци.

— Хвалете! . . . защото ви събличатъ и оголватъ.

— Ликий! . . . защото ти гладувашъ.

— Радвай се! . . . защото въ името на той богъ, продаватъ ти и рѣзата отъ гърба — и още, защото въ името на той богъ и той царь, Македония се продава за нѣколко турска ордена.

Я!! — Сѣ въ името на той кръвожаденъ богъ:

— Парата, парата и пакъ парата! . . .

„Ликий, народе! тѣй овце блѣятъ“

„И кретатъ подло подиръ очвари!“

Тѣржествата, нанизани на верига, слѣдватъ едно слѣдъ друго: признаване, помирение, кръщение, благоволение. Пѣкъ едно отъ тѣхъ

зираше съ такъв сортъ писачи, които става вече нѣколко мѣсца, пълнатъ вѣстника съ прѣдѣзѣдѣци и клѣвети отъ мрачните срѣдновѣковни врѣмена и които като утайка на общество ни спечелиха антисемитията и прѣзренето на всичко интелигентно и свѣтсто у насъ.

Тѣмнитѣ герои около „Голгота“, като разбирашъ, че въ България нѣма плодородна почва за отровното имъ сѣме, всячески се стараатъ прѣди издѣхванието имъ, съ заплашвания и низки клѣвети да истрѣгнатъ отъ нѣкой „аврама-чо“, нѣколко наполеончета.

Въ случаи, отговаряме на общественото мнѣнѣ, което се нуждае отъ обяснение, а не на мрѣсния антисемитически пасквили, за който нашитѣ убѣдителни аргументи оставятъ „гласъ въпънищи въ пустинѣ“.

Младиятъ антисемитъ около „Голгота“ въ статията „франкмасонство и юдаизмъ“ повтаря обикновенната стара пѣсенъ, че Евреитѣ употребляватъ християнска кръвъ за религиознитѣ си обрѣди. Цѣльта на статията му не е тѣзи, но мимоходомъ хвѣрля и това истрито вече и съ нищо не подкрепено обвинение и много, много други басни, за повѣствователя, на които човѣкъ мисли, че е умопобѣрканъ и се гаври съ наивнитѣ си читатели.

Сѫществуватъ сумма исторически документи, като писма отъ епископи и папи (любовниците на антисемитизма) които доказватъ, че първото грозно обвинение е баснословно и че всичкитѣ сѫдебни инциденти, причинени отъ тактичнитѣ антисемити сѫ били приключени въ врѣда на тѣзи басни. Чудното е само това, че нашитѣ гениални антисемити още дуелиратъ съ това счупено оржacie, което малко по-напрѣданитѣ европейски юдогонители направиха подкова за дѣлоухия си бѣръ водачъ.

Нашиятъ антисемитъ, както рицара на Сервантеса, съ всички си багажъ не единъ пѣтъ се опѣлчи противъ Евреитѣ, распространителъ на социализма и други врѣдни идеи въ нашето общество. (Взимаме актъ отъ признанието на нашитѣ антисемити, че по-голѣмата част отъ Еврейската нация като работническа т. е. експлоататорка, е социалистическа). Този е единъ отъ голѣмите грѣхове на бѣдния работникъ Евреинъ, който смазанъ душевно и физически отъ канибалитѣ на XIX вѣкъ, рамо до рамо съ другаря си по тегло друговѣрецъ ратува за въстановлението на истинските човѣкли права и неуморно се бори за класовитѣ си интереси.

Голѣмо имъ е прѣстѣплението, Г-да Голготия! Колъноприклонно Ви просимъ прошка за бѣднитѣ грѣшници!

Минаваме на принципиалния въпросъ, повдигнатъ отъ антисемититѣ, като оставимъ на страна всичкитѣ неврѣли и не кипѣли, за които ще намѣрятъ мюшерии между деморализиранитѣ елементи.

Съ въпросната статия писача иска да докаже, че Евреитѣ, за постиженето на завѣтнитѣ си идеали, сѫ организирани въ тайни франкмосонски ложи, като не се спиратъ прѣдъ никакви безчестни срѣдства.

За да демаскираме нашитѣ невѣжи антисемити, които фалшифициратъ и историята, за да поддържатъ тезата си, привеждаме, касателно франкмасонството, пасажа отъ конференцията на Anatole Leroy-Beaulieu, екзальтиранъ шовинистъ и членъ въ академията, държана прѣдъ многоброенъ народъ, между който и Геренъ, единъ отъ Корифеитѣ на французските антисемити, замѣсътъ въ комплата противъ републиката; въ която конференция ораторътъ отказва всѣкакъвъ raison-d'etre на антисемитизма, което лѣжи на фалшиви основи и се стрѣми да раздѣля нациите като всѣва раздоръ между тѣхъ, съ непростими клѣвети и фалшификации. Слѣдъ като разглежда антисемитизма отъ религиозна, национална и економическа гледна точка дохожда до заключението че антисемититѣ заслужватъ пълното прѣзрение на обществото, което трѣбва да ги прѣслѣдва като ретроградни елементи.

Ето самия пасажъ:

— „Кои сѫ, г-да, тѣзи осоциации? Кои сѫ Еврейските дружества, които заслужватъ такъвъ укоръ? — Въ сѫщностъ, азъ не знай друго организирано дружество освѣти „Alliance Isra  le Universelle“. Въ очите на антисемититѣ това д-рство минава за единъ мистериозенъ kaal (антисемититѣ за да се покажатъ дѣлбоумни употребляватъ староеврейски названия) или тайно правителство на евреи въ цѣлия свѣтъ. Азъ ножелахъ да узная до колко това е истина и можахъ да констатирамъ, че тѣзи прѣставления сѫ фантазии на нѣколко писатели.

„Дружеството „Alliance Isra  le Universelle“, г-да, е било основано прѣзъ 1860 г. по модела на едно протестанско д-ство „Alliance Evangelique“ за да централизира Евреите отъ разни страни и да пригответъ еманципацията на Евреите въ Истокъ.

„Франкмасонството, г-да, азъ съмъ ималъ случая добрѣ да изуча. Каквите и да сѫ тенденции иматъ то у насъ е вдѣхновено отъ нетърпимостъ и горене, противъ който протестира всички ми лаберализъмъ. Евреите иматъ ли нѣщо общо съ него? и можемъ ли да кажемъ че франкмасонството е единъ еврейски институтъ?

Тукъ, оратърътъ, слѣдъ като се впуска въ исторически подробности съ факти доказва че франкмасонски ложи сѫществуваха между християните и главно антисемитите, напримѣръ, въ Ромжния ложитѣ сѫ многобройни и кѫдѣто нито единъ Евреинъ приематъ за членъ и свѣршва съ думитѣ: „слѣдъ като изучихъ въпроса съ всичката си интелектуална безинтересностъ, дойдохъ до заключението че: масонския духъ не е еврейски духъ.“

Фанатицитетъ около „Голгота“ съ вроделото си животинство, сигурни сме, нѣма да прѣстанатъ да атакуватъ Евреите. Но считаме за нуждно да имъ направимъ слѣдующата декларация: Веднѣжъ нашитѣ другари по страдание, несолидарни съ торбаджийтѣ, отъ каквато и да е националностъ, нападнати или оклеветени нѣма да останемъ разиодуши и безъ губене равновѣсие съ слово и перо ще бичуваме модернитѣ канибали и неприятели на истината, а отъ друга страна ще ратуваме за класова борба като съвѣтваме другаритѣ си работници съ думитѣ на Bernand Lazare:

„На тѣзи, които ти говорятъ за „Еврейската опасностъ“ отговори като нападашъ капитала каквъто и да бѫде: еврейски или християнски. На тѣзи, които те ангажиратъ да викашь „долу Евреите“ отговори „долу капитала“ и мѣжки вѣрви по начертания пѣтъ. Аджиото, капитала, собствеността, всички сѫ твои неприятели, съ една дума, тѣ не сѫ Еврейски, а всеобщи, тѣ сѫ християнски, мусюлмански, будийски и пр.

„Пази се да не би неѣзикателно да имъ помогашъ и да компрометирашъ дѣлото си. Тѣ ще ти се смѣятъ послѣ и ще се въсползвуватъ съ побѣдата, за да те заробятъ съвѣтъ.“

Н.

Вѣтрѣшъ прѣгледъ

По настояване на г. Грекова, министерскиятъ съвѣтъ назначилъ нѣкой висши сѫдебни чиновници да произведатъ анкети въ нѣколко мѣста, дѣто сѫ станали насилия по изборитѣ. Тѣзи анкети произлизатъ не отъ искренно желание да констатиратъ золумитѣ на Радославова, а само защото е дошло врѣмето Радославовъ да бѫде изгоненъ. На голѣмите имъ дохажда на умъ за контролъ и правда, само когато иматъ интересъ така да постѣпятъ.

Отъ положително място се научаваме, че г. Грековъ е подалъ вече оставката на кабинета. Пѣтници увѣряватъ, че той отишъ въ Варна ведно съ г. Стоилова. Тамъ били сѫщо г. Радославовъ и Пешевъ. Декорацията се промѣни, или както се изразява единъ „селски“ шегобиецъ: „нашиятѣ“ падатъ и „нашиятѣ“ идатъ на властъ. Научаваме се, че се отворило бюро, което е изработило обстоятелствени телеграми за чиновници, желаещи да останатъ вѣчно на служба. Имало най-разнообразенъ чешитъ телеграми: „честита лобѣда!“, „живѣйте за слава на България!“, „народътъ е съ васъ!“ и пр. Останено било само място за името на министъ, който ще има честта да дойде на властъ. Цѣна умѣрена.

✓ Народното читалище ще даде въ салона прочутата Молиерова комедия „Скѣперникъ“ на 9-и того вечеръ. Макаръ още да не сѫдели платитѣ на чиновници, но прѣдъ видъ, че Читалището се нуждае твърдѣ много отъ пари, а и сезона е настѫпилъ вече, настоятелството рѣши да не глѣда на това съображеніе, като вѣрва, че ще се яви достатъчно публика. Цѣнитѣ ще бѫдатъ най-умѣрени, за да се даде възможностъ на повече граждани да присѫтстватъ. Настоятелството гледа да образува една трупа отъ любители, граждани и гражданки, да се даватъ прѣставления прѣзъ цѣлия сезонъ. Нека гражданитѣ, а особено гражданкитѣ, се притекатъ на тая благородна работа и да не се боятъ, че ще бѫдатъ изложени на критика.

Имаме всички причини да вѣрваме, че тукашните журналисти ще се отнесатъ съвѣтъ снисходително и дружелюбно къмъ благородния трудъ на любителитѣ актьори и актьорки.

✓ Читалищното настоятелство е рѣшило сѫщо да се устройтъ редъ сказки, отъ 10 до 12 часа прѣди обѣдъ всѣка недѣля, въ салона. Это една похвална инициатива, която трѣбва да бѫде подкрѣпена както отъ публиката, тѣй и отъ интелигентнитѣ сили, които умѣятъ да дѣржатъ сказки.

Do почитаемата редакция на в. „Република“
Тукъ.

Въ броеве 29 и 30 на вѣстника Ви публикувахте едно съобщение отъ г-нъ Г. Козаровъ, спорѣдъ което и азъ, неочаквано за мене, се явявамъ като виновникъ за направенитѣ при построяванието на читалищнитѣ здания отъ г-на Козарова грѣшки; всѣдѣствие на това, моля ви, да не откажите да помѣстите въ единъ отъ близките броеве на вѣстника ви и слѣдующето мое обяснение.

Г-нъ Козаровъ бѣше самостоятеленъ ръководителъ на работитѣ по построяванието прѣзъ 1897 г. въпроснитѣ здания. Като такъвъ той е билъ свободенъ да измѣнява размѣръ на всички ония конструктивни части, които спорѣдъ неговото разбиране не сѫ били достатъчни за сигорното принасяние на извѣстни усилия, безъ да гледа на това, кой е съставилъ и утвѣрдилъ общия проектъ, отъ който подобноститѣ не се и виждатъ. Така напр., ако той би направилъ едно отъ най-елементарнитѣ исчисления на строителната механика, за да се удостовѣри, да ли сѫ достатъчни или не извѣстни размѣри на рейлситѣ, то не щѣше да има нужда да ходи чакъ въ София, за да обрѣща вниманието на архитекта — авторъ на проекта върху солидността на рейлситѣ и да му има слѣдъ това мнѣнието.

Какви исчисления е правилъ упоменатия архитектъ, за да убѣди съмневащия се г-нъ Козаровъ, менъ е съвѣршено неизвѣстно и за подписане слѣдовъ, сѫщитѣ отъ меня и дума не може да става. Г-нъ Козаровъ като твърди противното, настѫпва малко истината и правдата, въ името на които прави съобщението си.

Отъ до тукъ обѣсененото става за всѣки огъвъдно, че само г-нъ Козаровъ е виноватъ както за слабитѣ рейлси, така и за несвѣрзанието имъ върху добри лагери и др. п. грѣшки, които сѫ имали лоши послѣдствия за солидността на зданието.

Въ заключение умолявамъ г-на Козарова за въ бѫдащите да си служи съ списанието на Бъл. инж.-архит. дружество, когато ще има да пише върху технически въпроси, защото Г. Г. колегитѣ сѫ най-компетентни да сѫдятъ върху тѣхъ.

Приемете моето отлично къмъ Васъ почитание
Сливенъ, 22/IX 99 г. Инженеръ: Д. Захаревъ.

Какво става по чужбина.

Франция.

Сенатската слѣдствена комисия продължава распита на арестуваниетѣ по заговора противъ Републиката. Много важни и интересни работи се разкриватъ прѣдъ тази комисия и заговора, отъ начало съмнителънъ, стана явенъ и много сѫдии и лица на висши дѣлъжности сѫ взимали участие въ тайните имъ заѣданія, които ставали въ кѫщата на една богата вдовица, която била интимна приятелка на монархиста Грожанъ. Прѣдѣдателя на тази слѣдствена комисия е издалъ заповѣди за арестуването на генерала Роже, на Боренъ, на Грожанъ и др.

Генерала Роже, Кавенякъ, Деруледъ, Грожанъ сѫ биле едни отъ главнитѣ организатори на скандала по поврѣдението на Феликсъ Фора, гдѣто Деруледъ улови за юздитѣ конътъ на генер. Роже, като го канеше къмъ Елисейския дворецъ съ войскитѣ за да събори Републиката. Всичко това било нагласено отъ по-рано, въ едно тайно заѣданіе, нѣ прѣзъ денътъ когато планъ ще се турѣ въ дѣйствие генер. Роже поискалъ мнението на своите полковници, които му отказали своеето съѣдѣствието, тогава той се уплаши да дѣйства самъ и отказа въ рѣшителната минута да слѣда Деруледъ. Говори се, че народъ прѣставителъ и сенаторитѣ ще бѫдатъ свикани на 22-и Окт. Ще видимъ какъ ще погледнатъ тѣ на тѣзи работи.

Много сѫ се мѫжатъ напрѣдничави партии въ Франция да скъсатъ всѣкакви врѣзки съ папския прѣстолъ, и до сега нищо не е направено. Тѣзи дни обаче министерски съвѣтъ се е занималъ съ този въпросъ и е постановилъ, да се прѣкрати параграфа отъ бюджета, който отпушта пари за поддържане на Френски посланикъ при Ватикана. Католическата черква, прѣставявана отъ иезуитите, които взимаха такова живо участие по забѣлѣжителното „dico“ отвориха очите на рѣпубликанците. Тѣ видѣха въ тѣхното лице единъ вѣчни и непримирими врагове. Иезуитите конгрегации, отново сѫ се загнѣздили въ страната, макаръ закона отъ 1880 г. противъ тѣхъ да е още въ сила.

Сърбия.

Присъдата на извънредния съдъл във Белград е повлияла зле, както вътре въ страната, тъй и въ другите държави. То не беше право да се каже, присъда въ истинската смисъл на тази дума, а просто отмъщение, отмъщение на Милан противъ една партия, която е критикувала неговите незаконни дѣла. Той искате създава да всъществува страхъ въ бурното население, нъ не сполучи. Съ насила нищо не става. Недоволният и негодованието наместо да утихне то се увеличава повече.

Въстниците пишат, че правителството на големите държави Русия, Италия и Франция съм предади колективнаnota до сърбското правителство относително присъдата. Тъм очакват щото краля да употреби своето право на помилване за да се успокоят духовете въ Сърбия и Европа.

Турция.

Синът на Мидхадъ паша, който избѣгна отъ Смарна гдѣто бѣше заточенъ, заминалъ прѣз Атина за Лондонъ и понеже турс. правителство го бѣше поканило да се върне пакъ въ турция, той щѣль да се съгласи подъ извѣски условия. Синът на великия везиръ, който билъ държавенъ съветникъ, като минавалъ прѣз моста е билъ застрѣленъ отъ единъ албанецъ, убиеца който грѣмналъ три пъти върху му е билъ уловенъ.

Англия и Трансваалъ.

Правителството на Южно-Африканската република е дало нота на английското прѣз въ 48 часа английските войски да се отдръпнатъ отъ границата. Този срокъ е истекъл и макаръ да не се знае още за обявяване на войната, нъ всичко потвърждава, че тя ще е почнала. Англия испраща 45000 души войска, като ще събере още 25000 резервисти. Правителството щѣло да поиска отъ парламента да му отпусне 8 милиона лири стерлинги. Много публични събрания сѫ становали: едини удобряватъ дѣйствието на правителството, други осаждатъ неговото дѣйствие и го считатъ отговорно за прѣдстоящата война.

Въ Трансваъл войските заминаватъ къмъ границата на Натаалъ. Ако Англия не отдръпне своите войски въ дадения срокъ ще нападнатъ къмъ западната страна, тъмъ мислели да нападнатъ на града Ню-Кастънъ, който щѣль да бѫде изоставенъ понеже не е било възможно да получи помощъ.

Ю. Г. Д.

ОБЯВЛЕНИЕ**Дружествената печатница
„ТРУДЪ“**

снабдена съ прѣвъзходни машини и съ разнообразни букви отъ най-добрата фабрика (Флинсъ, Франкфуртъ) е отпечатала всички потрѣбни книги за училищата и селските общини, които продава при най-износни цѣни.

Приема сѫщо при най умѣрени цѣни да печата разни канцелярски форми, книги, търговски книжки и пр.

За есенния сезонъ тя е снабдила склада си съ голѣмо количество отъ разнообразни свадбени и годежни билети, картони, картички, траурни листи, траурни картички и плика и пр., които изработва съ вкусъ и най-износно.

Въ склада ѝ се намира разнокачественна и отъ различни формати печатарски и разноцвѣтни афишини книги, сѫщо и такива за дѣла.

Условия за печатъ най-износни. Работа чиста. Поръчките се извѣршватъ бѣрзо и акуратно.

За споразумение — въ канцелярията ни на площадъ „Хаджи Димитъръ“.

гр. Сливенъ, 1/X 1899 г.

Администрацията.**ОБЯВЛЕНИЕ № 5770**

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ.

Къща въ гр. Сливенъ мах. „Мангърска“, съ граници: Михаилъ Колевъ, Пею Николовъ и отъ дѣтълъ страни улица за 550 л.

Имота принадлежи на Тодоръ Немцовъ отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дѣлга му 600 л. къмъ Данаилъ Исаковъ отъ Сливенъ по испълнителни листъ № 2861. Продажбата ще се извѣрши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. № 1004 — 1028 отъ Гражданското сѫдопроизводство.

гр. Сливенъ, 27/IX 1899 год.

Сѫд. приставъ: Н. Д. Полински.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5772

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни

РЕПУБЛИКА

продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ.

Една воденица въ Сливенското землище въ мѣстността „Селището“.

Имота принадлежи на Димитъ Петровъ Бюлбюля отъ гр. Сливенъ и ще се продаде за въ полза на малолѣтните му дѣца по постановленето № 64. Продажбата ще се извѣрши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското сѫдопроизводство.

гр. Сливенъ 27/IX 1899 год.

1—2 Сѫд. приставъ: Н. Д. Полински

ОБЯВЛЕНИЕ № 5776

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на гр. Сливенъ.

Къща въ маҳалата X. „Хасанова“ граници: Парушъ Симоновъ, пътъ и пътъ за 600 л.

Имота принадлежи на Георги Кондевъ отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дѣлга му 940 л. къмъ Господинъ Сандевъ отъ Сливенъ по испълнителни листъ № 4523. Продажбата ще се извѣрши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското сѫдопроизводство.

гр. Сливенъ, 27/IX 1899 г.

1—2 Сѫд. приставъ: Н. Д. Полински.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5794

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующия недвижимъ имотъ, находящъ се въ гр. Сливенъ.

Къща въ маҳ. „Овчарска“ съ около 203 кв. метра дворско място при съседи: Костад. Крайчевъ, Пъю Дончевъ, праздно място на Х. Ив. Х. Петровъ и улица опѣненъ за 400 л.

Имота принадлежи на покойният Ат. Димитровъ отъ Сливенъ и ще се продаде за исплащане дѣлга му 431·60 л. къмъ насл. на покойния Ив. Алечевъ отъ Сливенъ, по испълнителни листъ № 3437/95. Продажбата ще се извѣрши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското сѫдопроизводство.

гр. Сливенъ 15/IX 1899 год.

2—2 Сѫдебенъ приставъ: Абаджиевъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 9425

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Република“ ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Пандаклий.

1) Единъ дворъ въ с. Пандаклий състоящъ се отъ три стаи за живѣніе подъ единъ покривъ, единъ плевникъ, единъ ахъръ, единъ хамбаръ съ една стая и хизба съ около 5 декара и 5 ара, дворно място съ граници: Димитъ Ивановъ, Стоянъ Г. Халваджиевъ и отъ дѣтълъ страни пътъ опѣненъ за 350 л.

2) Една нива въ землището на с. Пандаклий въ мѣстността „Долапъ Кумъ“ състояща се отъ 11 декара и 5 ара съ граници: Стефко Петковъ, Диню Гърка, Нейку Колевъ и пътъ опѣнена за 80 лева.

Имота принадлежи на наследниците на Диомо Стояновъ отъ с. Пандаклий и ще се продаде за исплащане дѣлга му 863 л. по испълнителни листъ № 3206. Продажбата ще се извѣрши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското сѫдопроизводство.

гр. Ямболъ, 5 Августъ 1899 г.

2—2 Сѫд. приставъ: Ив. Цоковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 11096

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Република“ ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Ин-Сарлий.

1) Единъ дворъ въ с. Ин-Сарлий „Горната могила“ състоящъ се отъ дѣтълъ стаи съ съседи: Стоянъ Юрановъ, Георги С. Гердемски, Кръстю Петровъ и пътъ опѣненъ за 50 лева.

2) Нива въ същото землище въ мѣстността „Върбънъ-тарла“ състояща се отъ 4 декара опѣнена за 12 л.

3) Нива въ същото землище въ мѣстността „Читарлька“ състояща се отъ 19 декара опѣнена за 12 л.

4) Нива въ същото землище въ мѣстността „Дюзлюкъ“ опѣнена за 12 л.

5) Нива въ мѣстността „Кайракъ“ отъ 9 дек. опѣнена за 12 л.

6) Нива въ мѣстността „Чифутъ-тара“ отъ 4 дек. опѣнена за 12 л.

7) Нива въ мѣстността „Дерменъ-тара“ отъ 4 дек. опѣнена за 12 л.

8) Нива въ мѣстността „Курбалъка“ отъ 10 дек. опѣнена за 12 л.

9) Нива въ мѣстността „Санъръ-Йолу“ отъ 4 дек. опѣнена за 12 л.

10) Ливада въ мѣстността „Гереня“ отъ 2 декара опѣнена за 10 л.

11) Нива въ мѣстността „Кушъ-Йолу“ отъ 3 дек. опѣнена за 12 л.

12) Ливада въ мѣстността „Юсуфчеша“ отъ 6 дек. опѣнена за 10 л.

Имота принадлежи на Мита Марковица отъ с. Ин-Сарлий и ще се продаде за исплащане дѣлга № 323 л. къмъ Михаилъ Г. Хлѣбаровъ отъ гр. Ямболъ по испълнителни листъ № 3238. Продажбата ще се извѣрши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското сѫдопроизводство.

гр. Ямболъ, 1899 г.

2—2 Сѫд. приставъ: Ив. Цоковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1948

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти:

Едно дворно място 6 метра лице и 14 м. дълго, находяще се въ с. Ичера, маҳ. „Черковна“, между съседи: Пътъ, Иванъ Димитровъ, Гани Димитровъ и Димитрица Ташкина. опѣнено първоначално на 213 л. и 95 ст.

Мѣстото принадлежи на Гани Димитровъ и Димитрица Ташкина, отъ с. Ичера, а ще сѫ продаде за исплащане дѣлгътъ имъ къмъ Никола Т. Кочевъ, отъ същото село, по испълнителни листъ № 2825/97 г.

Продажбата ще сѫ извѣрши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското сѫдопроизводство.

гр. Котелъ 15 Юни 1899 г.

1—2 Сѫд. приставъ: Хр. Пазловъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 5021

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето ще почне и продължи 31 дни отъ продажбата на слѣдующите недвижими имоти:

Една баща находяща въ II отдѣлъ на гр. Ямболъ състояща отъ 4 декара съ граници: р. Тунджа, Петъръ Д. Шевкеновъ и пътъ.

Имота принадлежи на Димитъ П. Уйдуровъ отъ гр. Ямболъ и ще се продаде за исплащане дѣлга му 255 л. къмъ Тодоръ Русевъ отъ гр. Ямболъ по испълнителни листъ № 313. Продажбата ще се извѣрши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското сѫдопроизводство.

гр. Ямболъ, 8/V 1899 год.

1—2 Сѫд. приставъ: Чомаковъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 11861

Явявамъ, че отъ двукратното публикуване настоящето въ в. „Република“ ще започне и продължи 31 дни продажбата на слѣдующите недвижими имоти, лежащи въ землището на с. Мусукуджалий.

1) Къща състояща отъ дѣтъ стаи керемидени, единъ сайданъ, една салма всички подъ единъ покривъ и единъ пътънъ отдѣлно съ дворно място 3000 кв. метра опѣненъ за 60 л.

Имота принадлежи на Вѣлко Косевъ отъ с. Мусукуджалий и ще се продаде за исплащане дѣлга му 280 л. къмъ Тодоръ Папаянпуло отъ с. Керемидъ по испълнителни листъ № 283. Продажбата ще се извѣрши въ канцелярията ми по правилата на чл. чл. 1004 — 1028 отъ Гражданското сѫдопроизводство.

гр. Ямболъ